

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 223/07-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 31. októbra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. D. Ž., B., zastúpeného advokátkou JUDr. D. J., B., vo veci namietaného porušenia práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava III pod sp. zn. 9 C 6/02 a Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 6 Co 241/05 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. D. Ž. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. augusta 2007 doručená sťažnosť Ing. D. Ž., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 9 C 6/02 a Krajským súdom v Bratislave (ďalej len „krajský

súd“) pod sp. zn. 6 Co 241/05. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 28. augusta 2007.

Zo sťažnosti vyplýva, že rozsudkom okresného súdu č. k. 9 C 6/02-73 z 3. mája 2004 bola zamietnutá žaloba sťažovateľa ako žalobcu o určenie, že je nájomníkom konkrétne označeného bytu. Na základe odvolania sťažovateľa rozsudkom krajského súdu č. k. 6 Co 241/05-146 zo 16. novembra 2005 bol rozsudok okresného súdu vo veci samej potvrdený. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) č. k. 4 Cdo 60/2007-188 z 28. marca 2007 bolo dovolanie podané sťažovateľom proti rozsudku krajského súdu odmietnuté ako neprípustné.

Podľa právneho názoru sťažovateľa správne malo byť súdne konanie zastavené pre nedostatok pasívnej legitímácie žalovaného subjektu. Pokiaľ sa tak nestalo, došlo tým k porušeniu označeného základného práva podľa dohovoru, resp. ústavy.

Sťažovateľ žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označených článkov dohovoru a ústavy v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 9 C 6/02 a krajským súdom pod sp. zn. 6 Co 241/05 s tým, aby boli oba rozsudky zrušené.

Podľa zistenia ústavného súdu rozsudok okresného súdu v spojení s rozsudkom krajského súdu nadobudol právoplatnosť 13. januára 2006.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Sťažnosť treba považovať za oneskorene podanú.

Sťažovateľ namieta porušenie práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v spojení s čl. 1 ods. 1 ústavy v konaní vedenom okresným súdom a krajským súdom. Keďže rozsudky týchto súdov nadobudli právoplatnosť ešte 13. januára 2006 a sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu až v auguste 2007, stalo sa tak nepochybne dávno po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty.

Odlišná by bola pravdepodobne situácia vo vzťahu k uzneseniu najvyššieho súdu, avšak sťažovateľ toto uznesenie podanou sťažnosťou nenapáda.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. októbra 2007